

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004695 17 Кж
Бања Лука, 18.12.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених Д.К., М.М., И.П., Ј.В., С.В., С.Ђ. и С.И., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама осумњиченог С.И. и његовог браниоца и бранилаца осумњичених Д.К., М.М., И.П., Ј.В., С.В. и С.Ђ., изјављеним против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004695 17 Кв 8 од 07.12.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.12.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе осумњиченог С.И. и његовог браниоца, те жалбе бранилаца осумњичених Д.К., М.М., И.П., Ј.В., С.В. и С.Ђ., изјављене против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004695 17 Кв 8 од 07.12.2017. године.

Образложење

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004695 17 Кв 8 од 07.12.2017. године (ранији број 13 0 К 003795 17 Кв 8, прије доношења рјешења о исправци), продужен је притвор за још 2 (два) мјесеца против осумњичених Д.К., М.М., И.П., Ј.В., С.В., С.Ђ. и С.И., због притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), те у односу на осумњичене И.П. и С.И. и због притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. Против свих наведених осумњичених лица води се истрага због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 63/17, у даљем тексту: КЗ РС)

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили осумњичени Слободан Ивановић и његов бранилац, те браниоци осумњичених Д.К., М.М., И.П., Ј.В., С.В. и С.Ђ.

У жалби осумњиченог С.И. нису наведени жалбени основи, а приједлог жалбе је да се побијано рјешење преиначи тако што ће се укинути притвор према њему. Његов бранилац адвокат Н.Б. из Б., жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине, овај осумњичени пусти на слободу или да се умјесто притвора осумњиченом изрекну мјере забране из члана 184. ЗКП РС, на начин да осумњичени пријави пребивалиште у Броду на адреси К.П.І. Ослободиоца број 50 (кућа његовог рођака Н.М.), уз забрану путовања и одузимања путних исправа, уз изрицања осталих мјера забране из члана 185. став 1. тачке в), г) и д) ЗКП РС.

Бранилац осумњиченог Д.К., адвокат Г.Н. из Д., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се побијано рјешење укине и осумњичени пусти на слободу.

Бранилац осумњиченог М.М., адвокат М.Т. из Д., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и наложи пуштање на слободу овог осумњиченог или да се исто преиначи и осумњиченом изрекну адекватне мјере забране.

Бранилац осумњиченог И.П., адвокат Џ.С. из Д., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се одбити приједлог тужиоца за продужење притвора.

Бранилац осумњиченог Ј.В., адвокат Ј.Г. из Д., жалбу је изјавио из свих жалбених основа, а приједлог ове жалбе је да се побијано рјешење укине и осумњичени пусти на слободу.

Бранилац осумњиченог С.В., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење укине, те укине и притвор против осумњиченог или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац осумњиченог С.Ђ., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се одбити приједлог тужиоца за продужење притвора овом осумњиченом, те одредити његово пуштање на слободу.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбама осумњиченог С.И. и његовог браниоца, као и жалбом браниоца осумњиченог И.П., оспорава се постојање основане сумње да су ови осумњичени починили кривично дјело за које се терете, као општи услов за одређивање, а онда и продужење притвора, те ове жалбе, као и жалбе бранилаца

свих осталих осумњичених, оспоравају оправданост продужења притвора према осумњиченима .

Оцјењујући те приговоре, овај суд налази да су они неосновани. Наиме, основана сумња утврђена је на основу многобројних објективних и субјективних доказа, који су прикупљени у досадашњој фази истраге и који су анализирани и оцјењени у образложењу побијаног рјешења и то за сваког осумњиченог, па имајући у виду све те доказе, нема мјеста аргументима наведених жалби, заснованим на тврдњи о непостојању основане сумње да су ови осумњичени починили кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС. То су прије свега докази прибављени провођењем посебних истражних радњи према осумњиченима и то надзора и техничког снимања обављених телефонских разговора и размијењених писаних и сликовних порука, те е-маил порука, које су биле примљене и упућиване са мобилних телефона које су користили осумњичени, тајно праћење и техничко снимање лица, транспортних средстава и предмета у вези са њима, симуловани и контролисани откуп и симуловано давање поткупнине, извјештаји прикривеног истражитеља, који су сачињавани приликом спровођења посебних истражних радњи по наредбама Основног суда у Дервенти и Окружног суда у Добоју, затим материјални докази у виду записнике о извршеним претресима лица, објеката и возила на подручју општина Д., Б., П., О. и Т., као и потврде о привременом одузимању предмета, те налаз вјештачења материје која је предата прикривеном истражитељу од стране осумњиченог К., а која асоцира на опојну дрогу, што произилази из вјештачења биљне материје. О свему томе, првостепени суд је дао детаљне и ваљане разлоге на страни 9., 10. и 11. побијаног рјешења, које у цијелости прихвата и овај суд, па се жалиоци упућују на те разлоге.

Притом, анализирајући жалбене приговоре браниоца осумњиченог И.П., којима се указује на незаконитост у поступку одређивања посебних истражних радњи (чиме оспорава и постојање основане сумње да је овај осумњичени починио предметно кривично дјело), овај суд, у овој фази поступка, налази да су ти приговори неосновани, јер супротно наводима из ове жалбе, наредбе о одређивању и продужавању посебних истражних радњи, не указују на сумњу да су докази прибављени провођењем посебних истражних радњи, незаконити. Ово стога што увидом у тим наредбама, овај суд налази да су оне донесене од стране судије за претходни поступак на образложен приједлог тужиоца, исте садрже податке о лицима против којих се радње предузимају, основе сумње за кривично дјело за које се према Кривичном закону може изрећи казна затвора најмање три године или тежа казна, разлози за њихово предузимање, битне околности које захтјевају предузимање радње, навођење радње која се захтјева и начин њеног извођења, обим и трајање радње, као и околност да је прибављање доказа повезано са несразмјерним тешкоћама.

Неосновано се у жалбама бранилаца истиче да побијано рјешење нема разлога о одлучним чињеницама о притворским разлозима из којих је према осумњиченим продужен притвор и да је тиме исто засновано на битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, јер рјешење садржи ваљано образложење за продужење притвора за оба притворска разлога и то како из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, из којих је против свих осумњичених, притвор продужен, тако и из тачке а) наведеног

члана, из којих је притвор продужен према осумњиченима И.П. и С.И.. Притом, правилно је првостепени суд цијенио околност да су осумњичени Д.К., М.М., И.П. и Ј.В., раније осуђивани више пута (осим П. који има једну условну осуду) на затворске казне и то за различита кривична дјела, те да је осумњичени Ј.В. раније осуђиван и за истоврсно кривично дјело, такође, на затворску казну и да те затворске казне, односно упозорење уз пријетњу казном (у односу на П.), очигледно нису утицале на њих да не понављају вршење кривичних дјела. Што се тиче осумњичених С.В., С.Ђ. и С.И., без обзира на чињеницу да нису раније осуђивани, постоји основана сумња да су држали и продавали велике количине опојне дроге, при чему су прелазили велику удаљеност како би донијели опојну дрогу марихуану и то у количини од око 10 килограма од Т. до Д. (осумњичени В.С.), да је пронађена и одузета опојна дрога марихуана у количини од око 10 килограма (С.Ђ.) који је упознат са поступцима како се марихуана узгаја и суши (С.Ђ.), да је осумњичени С.И. осумњиченом К. доносио опојну дрогу кокаин, која има високу цијену на тржишту, те да из транскрипата пресретнутих телефонских комуникација, произилази основана сумња да је често комуницирао са осумњиченим К., што указује на постојање основане сумње да се и овај осумњичени континуирано бавио препродајом опојне дроге. Напријед наведене околности, као и околност да су осумњичени прометом опојне дроге прибављали новчана средства, а да већина њих нема других редовних извора прихода, као и чињеницу да су у релативно дугом периоду од скоро мјесец дана, вршили кривично дјело за које се терете (од 13.10.2017. до 10.11.2017. године) и по мишљењу овог суда, представљају нарочите околности које оправдавају бојазан да ће ови осумњичени, уколико би се нашли на слободи, поновити кривично дјело за које се може изрећи казна затвора од 5 до 15 година, чиме је остварен притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачке в) ЗКП РС.

И за притворски разлог из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС у односу на осумњичене И.П. и С.И., побијано рјешење је дало ваљало образложење које и овај суд у цијелости прихвата. Садржај датих разлога детаљно је изнесен на страни 11. образложења рјешења.

Обзиром да се према наводима из жалби бранилаца осумњичених Д.К., С.И. и И.П., повреде права ових осумњичених загарантованих Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода, везују за битне повреде одредаба кривичног поступка, то је овај суд кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдио да нису основани и приговори којима се истиче да је првостепени суд повриједио право на одбрану осумњичених, право на правично суђење, право на слободу и сигурност, те право на поштовање приватног и породичног живота.

Стога залагање жалби да се побијано рјешење преиначи и осумњичени пусте на слободу, односно, да им се умјесто притвора, одреде мјере забране, није основано.

Из наведених разлога жалбе осумњиченог И. и његовог браниоца и жалбе бранилаца осталих осумњичених нису основане, па је ваљало те жалбе одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић